

ski svetniki, oficirji itd. Zbrala se je tudi velika množica ljudstva. Sv. mašo je spremljala vojaška godba iz Sternthala.

Maša je bila končana z igranjem cesarske pesmi, ki mu je sledil generalmarš; raz sosednih gričev pa so zadoneli možnarji.

Kakor znano, je mestna občina darovala domačemu pionirskemu bataljonu št. 3 in saperskemu oddelku št. 3 v spomin na njih junaštvo v tej vojni vsakemu en srebrni signalni rog. Ta dva rogova sta bila pri sv. maši blagoslovljena. Nato je župan Ornig prevzel besedo.

Govor župana Orniga.

Govornik je zagotovil kot vodja mesta in okraja mlademu cesarju nerazrušljivo zvestobo. Mnogo sinov mesta in okraja se bori na vseh frontah in kar so naši vojaki izvršili, to pripada zgodovini. Prvi rojstni dan, ki ga praznuje cesar Karl kot vladar, porabimo zato, da mu zagotovimo: Ljubi cesar, nemški meščani ptujski in slovenski kmetje v okraju imajo vsi le eno misel zvestobe, — poznajo le enega cesarja in eno domovino, nerazdeljivo, ljubljeno Avstrijo. — Govornik je omenil potem domačo garnizijo in podal kratki pregled na njeno zgodovino. Že več kot 50 let bivajo v Ptuj u tehnične čete in sedajni domači pionirski bataljon, iz katerega so izšli tudi saperji, pridobivali si je vsa srca. Prinesli so mestu le čast, v miru kakor v vojni. Leta 1883 so pionirji pred očmi cesarja Franc Jožefa I. v 35 minutah most čez Dravo zgradili. Iz teh krasnih čet izšli so tudi možje, kakor je — da se omeni le enega — vodja „železnega kora“ vitez v. Krautwald. — Z veseljem in ponosom izroči govornik v imenu mesta srebrna rogova. Želi, da bi se z njimi zatrobilo prvič danes, na dan rojstnega dneva našega cesarja, drugič kadar nam pride zmagoviti mir, in tretjič, kadar se bodo slavne pionirske vojne kompanije zopet v svojo ptujsko garnizijo vrnile. Besede govornika Orniga povzročile so globoki vtis na zbrano množico.

Odgovor vojaštva.

V imenu garnizije je vzel potem besedo major Holzer, poveljnik naših pionirjev. V krasnem govoru izrekel je v imenu doma ostalih in na vseh frontah se borečih pionirjev ter saperjev najprisrčnejšo zahvalo. Govornik podal je topli pregled na zasluge mesta in okraja z g. Ornigom na čelu za garnizijo. Požrtvovalnost prebivalstva je vstvarila lepo razmerje med prebivalstvom in vojaštvom. Ko je vojna izbruhnila, je bilo vojaštvo z ljubavnimi darili naravnost obsuto in ko so prišle žrtve vojne, darovalo je prebivalstvo neprenehoma. Govornik je prevzel z globoko zahvalo darovana rogova in bode izpolnil županovo željo. Končal je z navdušenimi besedami na cesarja, kateremu je skupno z zbranimi zaklical trikratni „hoch“.

Po gromenju možnarjev od bližnjih gričev ter v spremstvu godbe defiliralo je potem vojaštvo pred častnimi gosti. Pred mestno hišo se je potem prvič iz srebrnih rogov zatrobilo.

Mesto in okraj s svojim patrijotičnim prebivalstvom je dokazalo s tem krasnim praznikom globoko ljubezen do cesarja in do nerazrušljive domovine!

Jugoslovanstvo.

Iz ljudskih krogov se nam pošilja sledeča zanimiva izjavanja:

To je tisto vprašanje, katerega si naši slovanski poslanci uresničiti želijo; pač pa ne vejo, kaj bi z njim začeli. Posebno pa naše ljudstvo ne razume, kaj se hoče s to zahtevo. Ljudstvo ni bilo informirano in tudi ne vprašano od naših voditeljev, kaj mislijo iz nas in z našimi pokrajinami napraviti. Za nas ljudstvo torej vsaka vpeljana ideja takih možev nima veljave.

Svetovna vojska naj izpade kakor hoče, pravični državljani si želijo lepo, veliko skupno Avstrijo in zastopnost med narodi. Naši vojaki se tako hrabro borijo za avstrijsko mo-

narhijo, ne pa za jugoslovanske špekulacije, šovinistom v korist. Sploh mi Slovenci bi prišli v velike zadrege, ako bi se ta jugoslovanska država uresničila, ker smo kot Slovenci v veliki minoriteti proti drugim slovanskim jezikom, z našo kulturo pa prekoračimo vse druge Jugoslovane; potem ker smo katoliške vere, bi prišli ne samo zaradi našega jezika, ampak glavno zaradi naše vere v konflikt z močnejšimi Jugoslovani. Zatorej vprašamo naše poslance, kateri ne morejo trezno misliti v svojem šovinizmu, ako bo našemu ljudstvu bolj koristilo, ako se bodo na Kranjsko in Štajersko naselili popi druge vere in naše ljudstvo hoteli prepričati z njihovimi nauki, in učitelji učili naše otroke še drugi slovanski jezik, namesto nemško?! Jaz pri moji pameti mislim, da vsak odkrit Slovenec si tega ne more želeti in se bo rajši pridružil svojim pravim starim sosedom Nemcem, s katerimi smo že skozi stotine let v gospodarski zvezi in se je to življenje tako vkoreninilo, da se ne da več z nobeno umetnostjo razkosati. Naše ljudstvo je rodovitino in si naturalno išče pota po zaslužkih; zato pa pridejo najbolj bližnji kraji v poštev. Zatorej gravitira naše ljudstvo v severne kraje in države. Ako bi naši sosedni Nemci ne bili tako blizu z njihovo industrijo, bi pa potovali splošno v Ameriko, in tam so nam naši brati sorodnikom in državi izgubljeni. Vsa druga nam kazana pota in obljube, naše delavno ljudstvo na jugu preseliti, so se ponesrečila in nimajo praktičnega pomena. Mi ljudstvo nimamo in tudi ne želimo prepire z našim sosedom Nemcem; vse časninarske gonje so samo hujskarije nekih nikdar zadovoljnih elementov, kateri v imenu ljudstva svoje egoistične cilje propagirajo ter iz tega sovraštva profite vlečejo. To pa v edini in močni Avstriji ni mogoče, zatoraj jo hočejo raztrgati in samo sebe za vsemogoče dobroplačane diktatorje postaviti!

Mi Slovenci bodemo in hočemo doseči našo pravico, ampak v skupnem interesu vseh narodov in naše Avstrije; to smo zaslužili in nam je država dolžna. Socijalno splošno vprašanje vseh narodov se po svetovni vojski ne da več odvreči, pravična pot naj pelja vse narode. Delavne moči so dale državi v vojski vse, zatorej zahteva ljudstvo od države, da mu stoji z vso mogočnostjo na strani in mu pomaga doseči tisti zaslužek, katerega še doslej kapitalisti nočejo spoznati. Bodoče stališče mora biti: ker smo vsi od enega Boga in imamo vsi eden želoec, moramo tudi vsi toliko zaslužiti, da se pošteno preživimo. To je, kar se imenuje prava demokracija.

Ako bi šli šovinisti vseh narodov v fronto, bi se gotovo praktično prepričali, da v resnici ni nobene jeze med narodi.

Zagrizencem bi pa jaz svetoval, da bi s svojim denarjem podpirali uboge in jim prikrbeli delo. Zatorej ustanovite različne tovarne, da se dvigne promet v domovini; potem bi naši otroci lahko domovini ostali in vam tako neprijetni Nemci ne bi prišli v naše kraje tovarn in obrtov ustanovljati. Dokler se bo pa naša gospoda samo s politiko pečala, bodemo pa morali po svetu potovati.

Ako nam ne gre v Avstriji kakor bi moralo biti, je kriva hujskarija vseh šovinističnih voditeljev brez razlike narodnosti, ker se v gospodarskih razmerah nič ne razumejo ali nočejo pečati, na političnem stališču pa proti skupnemu cilju delajo; zatorej so taki možje nam večji sovražniki, kakor pa zunanji.

Črnovojnik.

Razno.

Zopetna vojaška prebiranja v letih 1897 do 1899 rojenih črnovojniških obvezancev po razglasu U se vršijo v naših krajih po sledečem vzporedju: v Celju (mesto) dne 3. septembra, za Celje (okolica) v Celju od 4. do vštveši 8. septembra; v Ljubnu 10. septembra; v Braslovčah 11. in 12.; v Šmarju 14. in 15.; v Trbovljah 17.; v Brežicah 19.; v Kozjem 21.; v Slov. Gradcu 4.; v Šoštanj 3.; v Marenbergu 6.; v Ljutomeru

10.; v Ptuj (mesto) 10.; za okolico Ptuja 10. in 11.; v Ormožu 13.; v Rogatcu 14.; v Konjicah 17.; v Radgoni 13. in 14.; v Mariboru (mesto) 21.; za mariborsko okolico v Mariboru 15., 16. in 17.; v Slovenartu 18.; v Slov. Bistrici 20. septembra.

Primarij pr. Luksch †. Nagloma je umrl v Gradcu primarij operacijskega oddelka bolnišnice usmiljenih bratov g. dr. Ludvika Luksch, eden najznamenitejših zdravnikov na Štajerskem. Kot naslednik tega nepopolnbljivega moža bil je za primarija imenovan dosedajni sekundarij g. dr. Walter Linhart, dolgoletni učenec in pomočnik pokojnika. Linhart je bratranec našega urednika.

Pomiloščenje. Cesar je 194 kaznikom ostank nek njih zapora odpustil. Med njimi spada na možko ječo v Mariboru 26, v Gradcu 25 in na Begnjem 1 oseba.

Svinjske cene. Štajerska namestnja je z veljavnostjo od 1. septembra naprej sledeče najvišje cene za kupčijo v klalne namene določila, in sicer za 1 kilogram žive teže ter za zaklane svinje: 1. Za žive svinje v teži nad 100 kil 6 kron, od 81 do 100 kil 5-90 kron, od 61 do 80 kil 5-30 kron, od 40 do 60 kil 4-70 kron, za odvajene prašičke in take za krmljenje 5 kron za eno kilo žive teže. — 2. Za zaklane svinje od 1. oktobra do 28. februarja: nad 100 kil 8-10 kron, od 81 do 100 kil 8 kron, od 61 do 80 kil, 6-90 K, od 40 do 60 kil 6-10 kron; od 1. marca do 30. septembra: nad 100 kil 7-80 kron, od 81 do 100 kil 7-70 kron, od 61 do 80 kil 6-60 kron, od 40 do 60 kil 5-80 kron.

Jabolka. Kakor znano, izdala je c. kr. namestnja po naročilu c. kr. urada za ljudsko prehrano prepoved izvažanja sadja v večjih množinah. Ker je v naših krajih letos precej sadja, so vsled te prepovedi cene vsaj za nekaj padle. To seveda domačim sadjerejem ni po volji, kajti vsakdo dobi za svoj pridelek raje višjo nego manjšo ceno. Do sem je vse naravno. Ali zdaj pride nekaj nenaravnega. Komaj je ta prepoved prišla, ko so posamezniki že pričeli hujskati proti ptujskim meščanom in seveda v prvi vrsti proti ptujskemu županu in okrajnemu načelniku, česar da je ta kriv te odredbe. Hujskarija je seveda popolnoma izmišljena in zlagana, ali neumnih ljudi se še vedno dovolj najde, ki tudi take gorostanosti verujejo in razširjajo. Pameten človek bo seveda premislil, da dotična prepoved g. Ornigu, ki ima vendar sam velika posestva in prav mnogo sadjereje, isto tako škoduje, kakor vsem drugim kmetovalcem. Pameten človek bode tudi premislil, da pridejo take odredbe vedno od c. kr. oblasti, ne pa od občine ali mesta ali okrajnega zastopa. Pameten človek bo vse to premislil, ali hujskarija bode seveda svojo grdo delo izanaprej izvrševala.

Dvojni roparski umor. Dne 19. avgusta bila sta kočarica Alojzija Polančič in njeni vnuk, 5-letni Johan Strauss v Rancu pri Pesnici umorjena najdena. Kot morilca sta prišla v poštev infanterista 47. inf. reg. Ferdinand Pleteršek in Johan Fuchs.

Fellerjeve tek vzbudljive, lagodno odvajalne rabarbarske kroglice z zn.

„ELSA-KROGLJICE“

prinesejo olajšavo.

Predvojne cene: 6 škatljic franko 5 K 57 h. Lekarar E. V. Feller, Stubica, Elsatrg 241 (Hrvatsko). Čez 100.000 zahvalnih pisem. vi.